

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน พระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๐๙ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

สั่งว่า

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๙

เป็นปีที่ ๒๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วน

ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๙”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ฝ่ายท้องถิ่น พุทธศักราช

๒๔๗๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องแบบ” หมายความว่า เครื่องแต่งกายทั้งหลาย รวมทั้งเครื่องหมายต่าง ๆ ตลอดจนสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายอย่างอื่น ที่ได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นแต่ง

“เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า สมาชิกสภาจังหวัด ข้าราชการส่วนจังหวัด ลูกจ้างประจำขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล นายกเทศมนตรี เทศมนตรี พนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำของเทศบาล ตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาล สมาชิกสภาเมืองพัทยา นายกเมืองพัทยา ปลัดเมืองพัทยา รองปลัดเมืองพัทยา พนักงานเมืองพัทยา ลูกจ้างประจำของเมืองพัทยา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๓/ตอนที่ ๙๑/หน้า ๖๕๓/๑๑ ตุลาคม ๒๕๐๙

มาตรา ๔ นิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ พระราชบัญญัติเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ฝ่ายท้องถิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๘ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่อาจกำหนดเครื่องแบบของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นบางเหล่า เช่น ครูประชาบาลที่จะโอนมาเป็นข้าราชการส่วนจังหวัด เป็นต้น และโทษที่จะลงแก่ผู้ฝ่าฝืนที่กำหนดไว้นั้นก็ไม่เหมาะสมกับปัจจุบันด้วย จึงได้ปรับปรุงใหม่

พระราชบัญญัติเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑^๓

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้กำหนดให้มีตำแหน่งผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครองและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบขึ้น และพระราชบัญญัติเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๙ ไม่ได้กำหนดให้ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านมีสิทธิแต่งเครื่องแบบไว้ ทั้ง ๆ ที่ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านดังกล่าวมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้ใหญ่บ้านปฏิบัติกิจการต่าง ๆ ฉะนั้น เพื่อความเหมาะสม จึงเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านมีสิทธิแต่งเครื่องแบบได้ และนอกจากนี้ ควรขยายไปถึงเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นอื่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และเจ้าหน้าที่ตำบลและหมู่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ เพื่อให้มีสิทธิแต่งเครื่องแบบได้เช่นเดียวกัน

พระราชบัญญัติเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘^๔

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันได้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา จัดระเบียบการปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นใหม่อีกกรุปหนึ่ง แต่กฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นยังมิได้บัญญัติให้รวมถึงเจ้าหน้าที่ของเมืองพัทยาดังกล่าว สมควรที่จะกำหนดให้สมาชิกสภาเมืองพัทยา นายกเมืองพัทยา ปลัดเมืองพัทยา รองปลัดเมืองพัทยา พนักงานเมืองพัทยา และลูกจ้างประจำของเมืองพัทยา มีสิทธิแต่งเครื่องแบบตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กฤษฎายุทธ/ผู้จัดทำ
๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

ปณตกร/ตรวจ
๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

^๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๕/ตอนที่ ๑๐๘/หน้า ๘๓๐/๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๑๑

^๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒/ตอนที่ ๙๘/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๑ สิงหาคม ๒๕๒๘